

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra Søstrene paa Kinnekullen

Citation: Hauch, Carsten: "Poetiske Arbejder. - 1929", i Hauch, Carsten: *Poetiske Arbejder. - 1929*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 8. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch03val-shoot-idm140718941755488/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Arbejder. - 1929

ULRIKKA.

Ja det er en stor Rigdom jeg kommer ind til, og hvis jeg vilde fjase Tiden bort ligesom du, da vilde det see net ud for os.

JOHANNA.

Fjase Tiden bort? I Dag er du saa urimelig, at det kanske var bedst, om jeg taug ganske stille. Men om jeg saa ikke spinder saa Meget om Aaret som du, saa er jeg dog derfor slet ikke doven; jeg syer jo baade om Fader og om mig selv, og hele den udvendige Gjerning hviler jo dog paa mig; thi i Køkkenet sætter du aldrig din Fod.

ULRIKKA.

Naa, jeg siger da heller ikke, at du er doven. Men du er dog forlovet ligesaa vel som jeg, du burde derfor ogsaa tænke paa at sanke dig Noget til Bedste; thi den udvendige Gjerning her i Huset kan da ikke tage dig stor Tid, Gud veed, vi leve kun simpelt og tarveligt.

JOHANNA.

Da siger dog Fader altid, at hvad jeg sætter for ham, smager ham godt. Men dig regner jeg ikke paa; du sidder jo her bestandig stille og lader aldrig Guds velsignede Sol skinne paa dig, saa kan man ikke undres over, at Madlysten forgaar dig. Men lad dog nu Fliden være endt for i Dag! Nu kommer snart Axel og Jørgen for at hente os til Gildet, og du veed nok, at Jørgen altid er præcis. Følg da med ud i Haven! Thi jeg skal endnu have nogle smukke Blomster til Bruden.